

U g e s k r i f t

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 31.

Løverdagen den 30te Juli 1859.

3de Aarg.

Indhold.

Indberetning om Nordre Thronhjems Amts Landbrugs- skole paa Bunæs fra 1ste Januar til 30te Juni 1859. — Indberetning om Nordre Bergenhus Amts Landbrugs skole paa Mo fra 14de Oktober 1858 til 14de Januar 1859. — Reglement for den høiere Landbrugs skole paa Aas. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Indberetning til det kgl. Departement for det Indre om Nordre Thronhjems Amts Landbrugs skole paa Bunæs fra 1ste Januar til 1ste Juni 1859.

(Uddrag.)

Samtlige Elever samlede efter Juleferierne og have stadigen hver Morgen og Aften været selskafte med den theoretiske Undervisning til 18de April. De ældre Elever have i denne Tid paa Bærksterberne forarbejdet: 8 Svingplouge, 1 Dob- beltploug, 2 Romboidalharve, 2 Sylharve, 2 Lab- beharve, 3 Drilharve, 2 Turnipsaamaskiner til at trækkes af Hest, 1 Turnipskaffelsemaskine, 2 Lang- slæder, 2 Par Tvebeitstager, 1 Bassevandsstol og andet Husgeraad, foruden en Del Reparationer. Ligeledes er en Del Vrke til forskjellige Slags Red- skaber tiloret.

De yngre Elever have hovedsagelig været selskafte med Stald og Fjøs, hvor Foderets Selvs- opbødning fremdeles finder Sted, med Gjødsel-, Ved- og Tommerkørsel etc. til Fjøs og Stald.

Fra 18de April have samtlige Elever været beskæftigede med følgende Arbejder:

38	Møling, tilsaat med Havre,
25	— — — Byg og isaaet Græsfrø,
5	— — — Baarhvede,
12	— — — Grønfoeder,
15	— — — Potetes,
6	— — — Turnips.

Foruden dette almindelige Vaararbejde ere føl- gende Arbejder foretagne:

- 7 Møling af den 6 Allens dybe Myr tæt ved Husene, der afgroftedes forrige Vaar, er slaas- haffet, brændt og isaaet Græsfrø.
- 16 Møling af Vinterrugen isaaet Græsfrø.
- 16 Møling behandlet til Brak.
- 22 Møling fra 6—30 Sommer dyb Myr, der for det meste var bevoret med Brat og Lyng, er

rodhugget. — 3 Møling heraf er slaahaffet og brændt, og paa samme Myr er omtrent 400 Grunddiger optagne og 50 Favne aabne Diger.

Flere hundrede Favne Vet til Feltene forbedre ved Grus og Broer.

Den 18de Juni affoldtes Examen. Med samtlige Elevers Fliid og Opførsel har jeg været meget vel tilfreds.

Ligesom forrige Aar har Hr. Dyrlæge Dffst undervist Eleverne i Husdyrenes Pleie etc. og Hr. Doktor Schulz om Søndagene i Sang.

Inventarielisten er dette Aar forøget med nogle kemiske Apparater.

Erbødigt

Hansen.

Indberetning til det kgl. Departement for det Indre om Nordre Bergenhus Amts Landbrugs skole paa Mo fra 14de Oktober 1858 til 14de Januar 1859.

(Uddrag.)

Undervisningen tog først sin Begyndelse den 1ste November, da jeg havde Brug for Eleverne ved Fuldførelse af Reparationer, samt ved Plø- ning, Grøftning og andre Gaardsarbejder, som det var om at gjøre at faa fuldført for Frostens fatte ind.

Undervisningen er fortsat efter samme Plan, som før har været benyttet. Det er her en Op- gabe fra først af at bibringe Eleverne Færdighed i de almindelige Skolefag, som Læsning, Skriv- ning, Regning, Grammatik og lidt Geografi, saaat de med mere Lethed kunne være istand til at til- egne sig de Fag, som angaa Landbruget, hvoraf ogsaa de lettere samtidig blive fordragne.

Efter deres Forkundskaber deltage Eleverne mere eller mindre i Forberedelsesfagene, eller og i Landbrugsfagene, ligesom Kursuset er indrettet derefter, og efter deres Fliid til 2 eller 2½ Aar.

I den mørkeste Vintertid kunde der et være noget Arbejde for saamange Elever paa en saa lidet opdyrket Gaard som denne. Deres Arbejde har derfor for det meste indskrænket sig til Skole- arbejde og Rjorsel, Smediearbejde og andet Smaa- arbejde, som kan foreskalde paa en mindre Gaard.

Her er derfor drevet mere paa at bibringe alle Elever de fornødne Skolekundskaaber. Naar Baaren sætter ind, vil der gives rig Anledning til at øve dem i Arbejde af mange Slags.

I Løbet af Høsten og Vinteren er en Del af de bestilte Redskaber og Inventartiesager indløbne, ligesom en Del er arbejdet paa Gaarden. Det, som fremdeles tiltrænges, vil herefter blive bestilt eller arbejdet her, og Fortegnelse derover i sin Tid blive meddelt.

Besætningen paa Gaarden er for Tiden 4 Heste, 10 Kjør og 2 Svin.

Avlen sidste Aar: 10 Tdr. Havre, omtrent 100 Tdr. Poteter i Alt, 24 Tdr. Rotabaga, 120 Stk Hø i Alt, 1/2 Td. Land Gronføder, uren Havre.

Med Gaarden tror jeg man maa være særdeles vel fornøjet; jeg anser det for et heldigt Valg og billigt Kjøb.

Det er en Eiendom heldigt beliggende med en betydelig Udstrækning af god og brugbar Jord, hvori en Landmand med nogen Kapital vilde finde Anledning til at anvende den med Fordel.

Indmarken er efter løs Opmaaling: 20 Tdr. Land hvoraf endel Ager, Resten gammel Eng, 12 Tdr. Land udyrket, 120 Tdr. Land fordetmeste Myr, forskellige Slags, samt og So, Mark og Skov, 185 Tdr. Land fordetmeste med god Ungskov bevorede Bæker, tørre Sletter, flattere Myrer uden Skov. (?)

Uagtet Storstedelen heraf kan opdyrkes, bør det dog for en Del blive Skov, og kun muligens i Fremtiden opdyrkes.

Jordbunden er som berørt forskellig. Her findes Myrer af forskellig Godhed; flere Slags Sand og Grusjord, samt lidt lettere Lerjord til Dykning. Fornævnte Jordarter findes fordetmeste i Nærheden af de Myrer, som bør opdyrkes. Forend man kan vente nogen Udsvikling af den dyrkede Mark, maa der groftes næsten overalt; det fornødne Fald og letvindt Bund findes her, men det vil et blive saa let at skaffe Fylningematerial til Grofterne, hvis man et vil bruge Træ. Udmarken og Stolsmarken ligger i Et, de have begge stor Udstrækning. Hvor der er Skov, er den temmelig udhugget, men Ungskoven er ofte frodig; som Græsgang er den anseet for at være af de bedre.

Med Elevernes Glid og Opmærksomhed har jeg været særdeles vel fornøjet.

Landbrugsskolegaarden No. d. 4de Marts 1859.

Ærbødigt

Chr. Beer.

Reglement for den høiere Landbrugsskole paa Aas, udfærdiget af Departementet for det Indre.

§ 1. Institutets Bestemmelse er at meddele grundig theoretisk og praktisk Undervisning i Landbrug, saaledes at Eleverne gjøres duelige saavel til at bestyre en Jordeiendom i dens Helhed som til at leve og udføre alle de ved et Jordbrug

forekommende enkelte Arbejder. Skolegaardens Drift bør derfor, med den fornødne Tillempling paa lokale Forhold, foregaa saaledes, at den kan tjene som Forbillede for norske Landmænd i Almindelighed. Paa Husdyrenes Røgt og Forædling bør sættes særlig Opmærksomhed. Den for Ejendommen lagte Driftsplan bør nøje følges uden andre Forandringer end saadanne, hvis Hensigtsmæssighed en sikker Erfaring maatte have vist.

Af Gaardens Jordvej afgives en Del til Forsøgsmark, hvor Forsøg anstilles med Gjødningssemner, med Kulturplanter, som antages at egne sig for Norge, og med Dyrkningsmaader, om hvis praktiske Brugbarhed man vil forvisse sig.

§ 2. Undervisningen ved Institutet omfatter:

- 1) Jordbrugslære, indbefattende navnlig Oversigt over de forskellige Agerbrugssystemer, Kjendskab til den for ulige Lokalteter mest passende Væxtfølge, speciel Plantekultur, Eng-, Skov- og Havedyrkning, samt det Praktiske af Jordbruget, saasom Afgrøftning, Engvanding, Agerjordens Bearbejdelse, Agerbrugsredskabers Konstruktion m. v. Eleverne komme til at deltage i alle vigtigere Jordbrugsarbejder, saa at de erhverve fuldstændig Kjendskab til Redskabernes Behandling og de Haandgreb og Arbeidsmetoder, som ansees tjenlige.
- 2) Landhusholdningens naturvidenskabelige Grunde:
 - a. Agrifulturkemi og praktiske Dvæller i det kemiske Laboratorium. Som Forstudier gjenemgaaes almindelig anorganisk og organisk Kemi samt Fysik, saavidt den har Anvendelse paa Kemien.
 - b. Geologi og Geognosi.
 - c. Almindelig Botanik, Plantefysiologi og Plan-tegeografi, forsaavidt de faa Anvendelse paa Landhusholdningen i Almindelighed. Til Erhvervelse af noiere Plantekundskab saavelsom Kjendskab til de forskellige Lokalteters og Jordsmøns Vegetationsevne foretages Udflugter paa dertil passende Tider.
- 3) Veterinærlære og Husdyraavl. Som Forstudier gjenemgaaes almindelig Zoologi, Husdyrenes Anatomi og Fysiologi, hvorhos undervises i Husdyrenes Røgt og Forædling, de syge Dyrs Behandling samt Læren om Husdyrprodukternes Tilgodegjørelse.

4) Landbrugsbogholderi, Landmaaling, Nivelering, og Karttegning, Konstruktionstegning af Bygninger, Redskaber og Maskiner, Landbruget vedkommende, samt saadanne Vinæringer, som staa i Forbindelse med Jordbruget.

§ 3. Kursus varer i 2 Aar. Undervisningssemneres Fordeling tilfjendbegives ved hver Læse-termins Begyndelse gennem Opdrag i Forelesningsværelset. Ved Fordelingen lagttages, at Vintermaanederne hovedsagelig anvendes til den theoretiske Undervisning, og Sommermaanederne til at meddele Færdighed i det Praktiske, hvorunder Eleverne ere pligtige at deltage i alle forefaldende Arbejder, saasom Brug af al Slags Redskaber ved Agerjordens Beredning, Anlæg af Gærter, Opmærksomhed af Gærder, Tilberedelse af Kom-

poster, Nivelering og Maaling, Eng-, Skov- og Havedyrkning, Grødens Indbjergning osv.

§ 4. Ved Udlobet af de 2 Aar afholdes til en Tid; der gennem Dagbladene vil blive bekjendtgjort, offentlig Afgangserånen.

De Elever, som underkaste sig Examen, maa hver for sig have opgjort en Plan for Bestyrelsen af en Forbesjondom med Beregning over den nødvendige Besætning og Arbeidsstyrke samt Overslag over Ejendommens Afkastning.

Enhver af de examinerede Elever tildeles et af samtlige Lærere udfærdiget Vidnesbyrd, saavel om deres Fremgang i de forstjellige Lærefag som om deres Flid og Opførsel ved Institutet.

§ 5. Institutet bestyres af en Direktør, som staar umiddelbart under Departementet for det Indre, der til enhver Tid kan lade Institutet inspicere, i hvilket Tilfælde det er Direktørens saavel som alle ved samme ansatte Lærere og Tjenestefolks ufravigelige Pligt at gaa Departementets Udsendinger tilhaande med de Oplysninger, som forlanges.

Departementets Stadsfæstelse maa indbrændtes paa alle Beslutninger, som angaa Gjenstande af mere end almindelig Vigtighed.

§ 6. Direktøren er tillige fast Lærer i et eller flere af de vigtigere Fag. Foruden ham ansættes.

1) 3 [2] andre faste Lærere

2) en Bogholder, Kasserer og Regnskabsfører, som har at stille saadan Kaution, som af Departementet bestemmes. Han er tillige Lærer i Landbrugs-Bogføring.

De Lærefag, som ikke maatte kunne bestrides af de faste Lærere, overdrages midlertidige Hjælperlærere, der foreslaaes af det i den følgende S omhandlede Skoleraad og bestilles af Departementet for det Indre.

§ 7. Direktøren og de øvrige faste Lærere danne et Skoleraad, som sammentræder hver Maaned og ellers efter Direktørens Tilfælde saaoftesom Omstændighederne fordrer det.

Det paaligger Skoleraadet:

1) At gennemgaa Ansøgninger om Elevpladse, der maatte blive ledige, og at fremkomme med Forslag om, hvem der bør antages som Elev ved Institutet. Dette Forslag undergives Indredepartementets Stadsfæstelse.

2) Naar Skolen begynder sin Virksomhed og senere hen for hver Læsetermin at bestemme den Orden, i hvilken Lærefagene skulle foredrages og bestemme Fordelingen af Undervisningstimerne.

3) At vaage over, at der hersker Orden og Flid blandt Eleverne, samt undersøge og afgjøre Sager angaaende Overtrædelse af de for disse gjældende reglementariske Forskrifter. Om Skoleraadets Beslutninger i saadanne Sager kan føres Anke til Departementet for det Indre, hvilken Anke dog ikke skal hindre deres foreløbige Iværksættelse. Fremkommer saadan Anke senere end en Maaned efterat

Beslutning er meddelt, kan intet Hensyn ventes taget til samme.

Finder Skoleraadet, at der er Feje til at bortevisse nogen Elev paa Grund af Forsømmelighed eller anden Feil, gjøres derom Forsøg til Departementet for det Indre.

4) Naar det af Departementet forlanges, at afgive Erklæring over Spørgsmaal eller Gjenstande, vedkommende Landhusholdning. Sagen behandles først af den Lærer under hvis Omraade den nærmest horer, og tages derefter under Overveielse i det samlede Skoleraad.

Der føres Protokol for Skoleraadets Forhandlinger og Beslutninger. Protokollen bliver at indsende til Departementet for det Indre naar saadant forlanges.

Ere Skoleraadets Medlemmer af forstjellig Mening, afgjøres Beslutningen ved Stemmeflerhed; er Stemmeantallet lige, gjør Direktørens Stemme Udslaget.

§ 8. Det paaligger Direktøren ved Siden af hans Virksomhed som Lærer:

1) At have Indseende med alle Institutets Anliggender og navnlig vaage over Undervisningens Gang og paase, at Lærere og Elever og alle i Institutets Tjeneste ansatte Folk gjøre deres Skyldighed.

2) Paa bedste Maade tilse og forvalte Institutets Eiendele, og saavidt Anledning gives, forøge Institutets Samlinger af Boger, Modeller Instrumenter m. m.

3) At antage, afskedige og udøve Husbondsret over samtlige ved Institutet ansatte Tjenestefolk og Husmænd.

4) Paa billigste Maade at forskaffe Lægetilsyn for Skolens og Gaardens Personale under dets Ophold sammesteds, samt være ansvarlig for, at de Syge faa omhyggelig Pleie.

5) At gennemgaa og anvise alle Regninger, inden de af Kassereren udbetales, samt gennemgaa og ved sin Paategning godkende Aarsregnskaberne, inden de afsendes.

6) Aarlig inden den Tid, som af Departementet for det Indre bestemmes, at indsende til dette fuldstændig Beretning om Institutets Virksomhed og Ekonomi og desuden fjerdingaarsvis en Extract af Bøgerne, der viser det sidst forløbne Kvartals Indtægter og Udgifter.

7) At holde sig Departementets Forskrifter noie efterrettlige og ikke uden dets Tilladelse være borte fra Institutet mere end 4 Dage.

§ 9. De faste Lærere paaligger det:

1) Med Ridfærdighed at rogte deres Lærefald og navnlig ikke alene, hver i sine Fag, meddele Undervisning overensstemmende med den for hver Termin fastsatte Plan, men ogsaa, saavidt Leilighed gives, udenfor den egentlige Skoletimer ved Samtale, Raad og Oplysninger søge at klare Elevernes Begreb og og vække deres Interesse for Fagene.

2) At bistaa Direktøren ved det nærmere Tilsyn med Elevernes Forhold og henlede hans Opmærksomhed paa de stedfubende Uordner.

- 3) At føre det nærmere Tilsyn, hver med de til hans Lærefag hørende Samlinger, Indretninger eller Anlæg
 - 4) At deltage efter Omgang saaledes som det nærmere blive bestemt i Elevernes Maaltider.
 - 5) Om nogen af dem ønsker at fratræde sin Tjeneste da at tilkjendegive saadant for Direktøren, minst sex Maaneder forud.
- Tjenestefrihed paa kortere Tid, dog ikke over 6 Dage kan bevilges af Direktøren. For at opnaa længere Tjenestefrihed maa Henvendelse ske til Departementet.

Forøvrigt have de faste Lærere nøje at rette sig efter de Forrifter, som Departementet for det Indre maatte udstede.

§ 10. Bogholderens Pligter ere:

- 1) At holde og indestaa for hele Bogforensen overensstemmende med den ham af Direktøren foreskrevne Plan.
- 2) Udbetale alle Regninger, som ere blevne forsynede med Direktørens Anvisning, samt at indfæse alle Institutet og Ejendommen tilfaldende Indtægter, ligesom og at være ansvarlig for alle derværende Forraaad.
- 3) At undervise Eleverne i Landbrugsbogforsel.
- 4) At være Direktøren behjælpelig i al Brevveksling, som vedkommer Institutet og forøvrigt i Alt, hvad der vedkommer hans Virksomhed ved dette, indrette sig efter hans Forrifter.

§ 11. De ved Optagelsesprøven antagne Elever paaligger det:

- 1) At holde sig de ved Institutet gjældende Regler om Disciplinen m. v. nøje efterrettede, samt forøvrigt at rette sig efter de Forrifter, som af Direktøren eller de øvrige Lærere gives.
- 2) Under ellers paafølgende Bortvisning fra Institutet at indbetale Skolepenge inden de forud bestemte Terminer.
- 3) At holde sig stadig forsynede med de Fornødenhedsartikler, som det Offentlige ikke har overtaget at sørge for.

§ 12. Dersom Elev faar smitsom Syge, som ikke kans helbredes paa kortere Tid, men dog tilstæder han Flytning til et andet Sted, eller han i Løbet af de tvende første Maaneder af sit Ophold ved Institutet viser et saa daarligt Næmme eller liden Værelyst, at hans fortsatte Ophold tydelig kan skjønes at ville være spildt, maa han med Samtykke fra Indredepartementet skilles fra Institutet; i dette Tilfælde tilbagebetales ham den forskudsvis erlagte Betaling med Fradrag for den Tid, hvori han har opholdt sig ved Institutet. Elev, som er doven, ulydig eller usædelig og som ikke lader sig rette af de Advarslere, som Direktøren først under fire Ude, og senere i Rærværelse af det samlede Skoleraad giver ham, bortvises af Institutet med Tabet af den forskudsvis erlagte Halvaarsafgift.

§ 13. Hvis Noget, der paa Grund af sin Stilling er hindret fra at gennemgaa et fuldstændigt Kursus ved Institutet, ønsker for en kortere

Tid og mod Betaling at nyde theoretisk eller praktisk Undervisning, kan dette med Indredepartementets Samtykke tilstedes ham. Dersom den, der faar en saadan Tilladelse, tildeles Værelse ved Institutet, har han i alle Henseender, at rette sig efter gjældende Regler med Hensyn til Disciplin og Kostholdet. Vor han udenfor Institutet, har han i Undervisningstiden at rette sig efter de Regler, som gjælde for de øvrige Elever.

§ 14. Kostholdet for Eleverne sker for Institutets Regning og under Direktørens Administration. Gaarden godskrives for Alt, hvad den leverer til Kostholdet. Hverken Direktøren eller nogen anden ved Institutet ansat Lærer maa nogensinde overtage Kostholdet ved samme.

Agerbruget paa Corsica.

(Efter Journal d'Agriculture pratique af 5te Nov. 1858.)

Alle Beretninger af Rejsende, der have besøgt Corsica i de forstjelligste Tiemed, samstemme i at fremhæve de umaadelige Hælseligheder, som den med sin frugtbare Jordbund, sit milde Klima, sine Bænder, Skove og Stenbrud frembyder for den menneskelige Virksomhed.

Paa mig, der i 1856 og 1857 2 Gange har gennemreist Corsica fra Ende til anden, har Landet gjort det samme Indtryk, og dette Indtryk har været saa meget stærkere, som den store Marsag, der gjorde ethvert Fremstridt, enhver Forbedring umulig, fra denne Tid af ikke længer eksisterede. Efter den nye Forholdsregel, det ubetingede Forbud mod at bære Vaaben hos sig, er Røveri ophørt. Enhver kunde gaa frit omkring og passe sine Forretninger med samme Tryghed som i Frankrig. Den Tid er forbi, da Corsica kun var en umaadelig Kampplads, hvor en Grundeier i 10 Aar ikke, uden at vove Livet, kunde begive sig ud til sin Eiendom, som han kunde se fra Ajaccio eller Sartine, da det havde været Galakab af en Indfødt enten at bygge en Gaard eller bebo et fritliggende Hus paa aaben Mark.

Af 900,000 Tdr. Land, der kunne dyrkes paa Corsica, ere over $\frac{2}{3}$ udyrkede. Der findes altsaa mindre end 300,000 Tdr. Land opdyrkede, og en stor Del heraf fortjener ikke engang at kaldes opdyrket. Naar man betænker, at det er en fransk D, der ligger 12 Timers Reise fra Provencens Kyster, hvis dyrkelige Jord for største Delen er mageløs frugtbar, og herom vidner de vildtvorende Planters Frørigbed, hvor jeg har seet taalelig gode Afgrøder, uden at der var gjødet dertil, og efter en løselig Opfradning, — saa er dette noget fabelagtigt og dog den rene Sandhed.

Dg ikke alene ere de $\frac{2}{3}$ af Jorden overladt til de vildtvorende Planter og Buske; ikke alene ligge store Strækninger, der med Lethed kunde vandes, næsten aldeles uproductive; ikke alene findes der med ganske faa Undtagelser, Intet paa Corsica, der ligner en Aylsgaard, men man vil længe

føge forgjæves paa Landet efter en Hestestald, en Gaarestald eller en Kvægstald. I Regelen er Kreaturerne udsatte for alle Veirligets Omverlinger og overlade til sig selv for at skaffe sig den daglige Føde. Kun af og til faa Gjæder og Faar en Smule Halm, Arbeidsdyrene lidt Hø og Svinene nogle Roer eller nogle Haandfulde Olden. At forhindre sine Kreaturer i bogstavelig at dø af Sult om Vinteren, dertil indstrænker sig Bondens Omsorg for dem paa Corsica.

Det kan imidlertid ikke nægtes, at der gjøres en Del for Landvæsenets Fremme, og en Forandring til det Bedre er ogsaa kjendelig. Man begynder at benytte Gjødningen fra Byerne, hist og her besaaes Græsmarkerne, førend de lægges ud, Engene slaes og Høet bringes i Hus. Man opfører Stalde og Lader og opdyrker Brudjord, Tusinder af vilde Oltventrær blive pødede; omkring Kjøbstæder og Landsbyer tiltager Dyrtningen af Bølgfæd. Desuden anspore landøkonomiske Selskaber til Algerbrugets Opkomst ved Udstillinger og Præmier. Men Intet borger efter min Mening mere for en bedre Fremgang, end den Betydning, som man nuildags tillægger Landvæsenet, medens den offentlige Mening paa Corsica for faa Aar siden mødte enhver Tanke om Forbedringer i Landvæsenet med haanlig Riegyldighed.

Sandsynligvis burde Silkeavlens og Morbærtræets Dyrtning paa enhver Maade understøttes, da der er Grund til at antage, efter Jordbund og Klima og selv Befolkningens Karakter, at Silkeavlens vilde have samme velgjørende Indflydelse for Corsica, som den har havt f. Ex. for det franske Departement Ardesche, hvormed Landet har megen Lighed. Men hvad der lammer al Virksomhed paa Corsica, er Mangelen paa Kapital. At tale til Mængden af de smaa Grundeiere paa Corsica om Forbedringer i Landvæsenet, der kræve Pengesforbrug, er næsten det Samme som at gjøre Nar ad dem.

Det gjaldt da om at skaffe Byboerne Leilighed til i kort Tid at fortjene 100 fr. (36 Rd.), en i Virkeligheden betydelig Sum for et Udsælg paa Corsica. Silkeormavlens kan nemlig alene drives paa den i de sydlige Lande sædvanlige Maade, at den store Besiddet leverer Bladene og Eggene, og Leieren i heldigt Tilfælde deler Pupperne med Eiereren for sin Uleilighed med Meien, medens han, naar de mislykkes, kun taber sin Tid, som endnu ikke har megen Værd for den corsicanske Bonde.

Jeg er overbevist om, at det ikke vilde være saa vanskeligt, som man skulde antage, at faa de corsicanske Familier til at drive Silkeavlens paa denne Maade. Manden vil faa meget villigere gaa ind derpaa, som det vil blive Konen og Dotterne, der ville faa Arbejdet, og naar en Bonde først har faaet Smag paa Pengene, som Silkeavlens kan indbringe, vil han ikke opgive den, og Mange ville følge hans Exempel. Den corsicanske Bondes berygtede Dovenskab og Hang til Lediggang ligger vistnok ogsaa fornemmelig i hans Mangel paa Kapital, hvorved det bliver ham umuligt at gjøre Forbedringer. Foragter han Arbejdet, saa

er det fordi han ikke venter sig nogen Fordel deraf. Naar Bonden saa, at han havde noget for sit Arbejde, vilde han forsones sig dermed og ophøre at fordrive de lange Dage med at spille Lærninger eller Kort og at opfriske gamle og nye Familietvistsigheder. Ogsaa paa Kvindens Raar vilde Silkeavlens udøve en velgjørende Forandring, da hun hidtil, hvor Husene vare blottede for alle Bekvemmeligheder, og der ingen Leilighed var til Kvindens sædvanlige Syssel, blev brugt til det strengeste Arbejde og næsten behandledes som Arbeidsdyr.

Indlandet.

Christiania. Efter at Hs. Excell. Statsministeren i Statsraad for Hs. Maj. Kongen d. 20de d. M. havde foredraget den norske Regjerings underdanigste Adresse i Anledning af Hs. Majestæts Kong Dødens dødelige Afgang og Hs. Majestæts Tronbestigelse, og det i Stockholm værende Statsraad anholdt om, at ovennævnte underdanigste Adresse ogsaa maatte af Hs. Majestæt anses som Udtrykket af dets oprigtigste og underdanigste Tølelse, behagede Hs. Majestæt at ytre Følgende:

„Dybt bevæget taler Jeg Mit norske Statsraad for de Tølelser, det har udtalt i sin underdanigste Adresse i Anledning af Min høitilfæde Faders dødelige Afgang og Min Tronbestigelse. Eders oprigtige Deltagelse er Mig en dyrebær Trøst i Min Sorg, og Eders fulde Erkjendelse af Min forevige Faders ædle Egenskaber og uafsladelige Omsorg for det norske Folks Vel forener os i et fælles dybt Savn over Hans Bortgang, medens Mindet om hvad Han har virket, skal styrke os i vore fælles Bestræbelser forat arbejde mod det MaaL, Han opnaaede: Sine Folks Kjærlighed og Taknemmelighed.

Jeg beder Gud om at give Mig Kraft til at opfylde de Forhaabninger, I knytte til Mig og Min Regjering. Jeg stoler paa Eders Medvirken, ligesom I med Tryghed kunne forlade Eder paa Min vedelige Villie til at fremme AlL, der leder til det norske Folks Hæder og Lykke og til Befæstelse af Foreningen mellem Brodersfolkene.“

— Kong Dødens Begravelse skal foregaa i Stockholm den 8de August.

— Ved kongelig Resolution af 14de ds. er der 1) af de til Landbrugets Fremme bevilgede Midler tilladt udredet som Bidrag til Løn for den i søndre Bergenhus Amt ansatte Agronom, David Pedersen, for Tidrummet fra 24de Juni f. A. til 1ste Mai d. A. et Beløb af 116 Spd. 80 f, og for Tidrummet fra 1ste Mai d. A. til 1ste Mai 1860 et Beløb af indtil 175 Spd., under Bestigelse af, at ligestore Beløb for nævnte Tidrum i samme Diemed udredes af vedkommende Amtskommune; 2) er der af det sidstafholdte Storting til Forbedring af Lensmændenes Lønninger bevilgede Beløb, stort 10,000 Spd. aarlig i Budgetterminen, for denne Termin eller for saa stor Del af samme, som tilsvarende Tilfud af vedkommende Lensmands distrikter ere bevilgede, tilstaaet efternævnte Lensmænd

af Nordlands Amt følgende aarlige Besøg: Lensmanden i Stegen 60 Eyd., i Sorøland 10 Eyd., i Birkelund og Rangenæs 30 Eyd., i Benje og Malsnæs 40 Eyd., i Waagen 20 Eyd., i Bessen 26—20 Eyd. og i Nyvaldbygden 55 Eyd.

— Under den langvarige Tørke, som har herftet, har der paa forskjellige Steder i Landet været Skovbrände, der have anrettet ikke ubetydelig Skade.

— Den i dette Blad foromtalte Blodgangsepidemi i Kragerø og nedre Telemarkens Løgedistrikter, er fremdeles i Tilfagen. Indtil omkring den 20de Juli ere siden Sygdommens Begyndelse ialt angrebne 621 og døde 81.

— Sidstleden Mandag udbrød Skovbrand i en Skov, der tilhører Gaarden Jomsruvraaten i Nærheden af Kongshavn. Efterat Jlden havde udstrakt sig over et Areal af omtrent 300 Allen, blev den slukket ved Hjælp af Sprøtter og Mandskab her fra Byen, hvor der var gjort Alarm ved Brandstød fra Fæstningen. Fra flere Kanter af Landet hører man om Skovbrände, hvilke ere let forklarlige ved den Tørke, som har holdt ved i saa lang Tid.

— Under et Slagsmaal paa Østerværbyggen forleden Nat fik en af Slagsbrodrene en Arm brudt og blev skaaret i Hovedet, saa at han maatte bringes paa Rigshospitalet.

Udlandet.

I følge et i Paris udbredt Rygte, skal Keiseren med det Første ville aflægge Dronning Victoria et Besøg. Rygtet, siger „B. G.“ maa dog mere betragtes som et Udtryk af den Stemning, som er fremkaldt i Paris ved de tilsyneladende bedre Forhold til Londonerkabinetet, end som en paa Kjendsgjerninger grundet Østerretning. Med Hensyn til Pariser- og Londoner-Kabinetternes Forhandlinger betræffende Sammentrædelsen af en europæisk Kongres erfarer man intet Nærmere.

Monitoren for 26de Juli indeholder følgende: „Man søger i England at tilskrive Frankrig Marsfagerne til de Dmkskninger, som de derværende Forsvarsanstalter forarsage, og som Retfærdiggjærelse for det engelske Marinebudgets betydelige Tilvæxt anføres endog det angivne Overmaal i vore Rüstninger. Der er anstillet Sammenligninger mellem det franske og det engelske Budget forat vise, hvormed det disse Angivelser bero paa Bilsfarelse. Siden 1853 er det engelske Krigsbudget forøget med 336 Mill. Franks, hvoraf 200 Millioner komme paa Marinen. I Aaret 1860 vil det i England udgjøre 650 Mill. Franks, hvoraf 320 Millioner paa Marinen. I Frankrig derimod udgjør Krigsbudgettet for 1860 kun 339 Mill., Marinens 123 Mill. Franks. Talene for 1859 og 1860 indslutte rigtignok ikke Dmkskningerne ved Krigen i Italien og Expeditionen til Cochin-China; dog er det sandsynligt, at der vil blive en betydelig Sum tilovers af de laante 500 Mill. Franks. Artiklen slutter saaledes: „I følge heraf spørges der, om de overordentlige Beføstninger, der ere paalagte det engelske Folk, ere at tilskrive Frankrig, eller om ikke disse uhyre Udgifter og de

Baalæg, som er en Følge deraf, maa tilskrives andre Marsfager.“

— Fra Triest meldes, at Rusfin og de fromeriske Der fuldstændigt ere rømnede af de franske Tropper. Den franske Flaade er asseltet.

Det schweizeriske Forbundsraad har fra Wien og Paris erholdt officiel Underretning om de foresaaende Konferentser i Zürich. Ifølge en Wienerdepesche til Times skulle Frankrig og Østerrig i næste Uge derved asslutte Fredstraktaten, og det skal overlades Sardinien at bitræde denne med et Tillæg. Som Østerrigs og Frankrigs Besuldmægtigede nævnes Grev Colloredo-Wallsee og Baron v. Bourqueney.

Udnævnelsen af den første bekræftede ogsaa af en Korrespondence fra Wien til „B. G.“ ifølge hvilken Neapel skal have givet sit Samtykke til et italiensk Forbund, ligesom ogsaa Paven antages at ville give sit Bifald dertil.

Morning Post bringer den Østerretning, at den franske Regjering formelig vil opfordre Stormagterne til i en Konferentse at raadslaa angaaende Fredspræliminarierne af Villafranca og at den allerede skal være traadt i Underhandling derom med de europæiske Kabinetter. Denne Østerretning bekræftes ogsaa af Beretninger fra Paris.

Tydsland. De mindre tydske Stater have i Lighed med Preussfin kaldet deres Tropper tilbage. Den hannoverske Regjering har allerede affædiget endel af de indkaldte Soldater og Infanteriregimenterne ville blive permitterede med det Første. Storhertugen af Baden har gjort det samme og befalet, at Kompagnierne snarest mulig skulle sættes paa Fredsfod. I Württemberg ere lignende Forholdsregler truffene.

— I Hamburg er der indtruffet endel Tilfælde af Cholera; indtil den 16de d. s. var Antallet 140, af hvilke 90 havde dødeligt Udfald. Ogsaa i Rostock have flere Dødsfald fundet Sted.

Frankrig. Den 19de Juli om Aftenen modtog Keiseren Præsidenterne Tropfong, Morny og Barochy i St. Cloud med en Tale, der lyder saaledes: „Idet jeg igjen befinder mig blandt Eder, som med saa stor Opførelse have omgivet Keiserinden og min Son under min Gravferelse, søler jeg Trang til at takke Eder og at forelægge Eder et Billede af det, som jeg har gjort. Da den fransk-sardiniske Arme efter to Maaneders lykkelig Felttog var ankommen foran Verona, truede Kampen i militær og politisk Henseende med at forandre sin Natur. Jeg var sat i den stemme Nødvendighed at angribe en bag stærke Fæstninger forskandset Fiende, som var beslyttet mod enhver Diverston paa sine Flanker ved Neutraliteten af det den omgivende Territorium. Idet jeg begyndte en lang og ufrugtbar Beleiringskrig, havde jeg Europa i Waaben mod mig, beredt til at gjøre vort Held stridigt eller at forværre vore Uheld. Ikkedestomindre havde Fortagendets Uanskeligheder hverken rystet min Beslutning eller dæmpet min Armes Begeistring, hvis de Midler, som vare nødvendige, ikke havde staaet i et Misforhold til de Resultater, som kunde være at vente. Jeg maatte have besluttet mig til dristigen at gennemskyde de Hindringer, som de neutrale Territorier lagde i Veien, og da at optage Striden baade ved Rhin

og Aldige. Jeg maatte overalt og uden Hensyn søgt at styrke mig ved Revolutionens Hjælp; der maatte endnu have flydt meget kostbart Blod, hvoraf der allerede er flydt saa meget, med et Ord, for at kunne triumfere maatte man have sat paa Spil, hvad der ikke er tilladt nogen Suveræn at vove, undtagen hvor det gjælder hans eget Lands Uafhængighed. Naar jeg har standset, er det saaledes ikke af Træthed eller Udmattelse; det er heller ikke fordi jeg har opgivet den Sag, som jeg vilde tjene; men fordi der i mit Hjerte endnu var en Sag, som talte meget høiere, nemlig Frankrigs Interesse.

Er I, at det ikke har været mig tungt at tulle mine Soldaters Iver, som, berusede af Seieren, kun forlangte at marschere videre fremad? Er I vel, at det ikke har kostet mig megen Overvindelse for Europa at udslette af mit Program Territoriet mellem Mineio og Adriaterhavet? Er I, at det ikke har været mig tungt at tilintetgjøre hæderlige Mandes ædleste Illusioner og mest patriotiske Forhaabninger? For at tjene den italienske Uafhængigheds Sag, har jeg ført Krigen mod Europas Dyrke; da mit eget Lands Skjæbne blev sat i Fare, har jeg sluttet Fred. Men skulle vi nu sige, at vore Anstrængelser og vore Dree have været forgjæves? Nej; saaledes som jeg har sagt i mit Farvel til mine Soldater, have vi Ret til at være stolte af dette korte Felttog. I fire Træfninger og to Feltslag er en talrig Armé, som ikke naar tilbage for nogen i Organisation og Tapperhed, bleven overvundet. Kongen af Piemont, fra Alders Tid kaldet til Alpernes Beskytter, har seet sit Land befriet for et Indfald og sine Staters Grændser forflyttet fra Ticino til Milneio. Ideen om en italiensk Nationalitet er bleven erkendt af dem, som bekjæmpede den mest; alle Hærvæns Suveræner have endelig begrebet den bydende Nødvendighed af gavnlige Reforme. Efter saaledes at have givet et nyt Hviis paa Frankrigs militære Magt, skal den Fred, som jeg netop har affuttet, være frugtbar paa lykkelige Folger. Fremtiden vil Dag for Dag mere bevise det, til Italiens Lykke, Frankrigs og Europas No."

— Ved Ankomsten til St. Cloud den 17de Kl. 10 blev Keiseren modtaget af Keiserinden, den keiserlige Prinds i en Grenadier-Korporals Uniform, Prinds Murat og mange andre høie Embedsmænd. Beboerne af St. Cloud havde indfundet sig i stor Mængde og Raabet: „Leve Italiens Befrielse! Leve Keiserherren ved Solferino!“ lod fra alle Sider. Da Keiseren steg af Bognen, nærmede Keiserinden sig ham, førende den keiserlige Prinds ved Haanden. Keiseren, hvis Ansigt var blevet endnu brunere, syntes at være fuldkommen tilfreds. Han tog den keiserlige Prinds paa Armen og kyssede ham flere Gange. I hans Følge befandt sig de Adjutanter, Ordreant-officerer og andre Personer, som vare umiddelbart hos Keiseren under Felttoget. Fra Banegaarden begav Keiseren, Keiserinden, den keiserlige Prinds og hans Følge sig til Slottet og derpaa til Sløtsparket. Keiseren vil kun vise sig i Hovedstaden i Epidsen for sin Armé.

— Tilfredsigheden med Freden griber mere og mere omkring sig i Frankrig; man flammer sig over sin første Begjæstning og spørger, om Hensigten med den

italienske Krig er opnaaet. „Constitutionel“ siger rigtig nok Ja, ikke at tale om „Bays“ og „l'Univers“, der føre en ordentlig Jubel over Freden; men de uafhængige Blade tle enten stille eller udtrykke sig med megen Koldsindighed desangaaende. Blandt Almuen er Stemningen afgjort mod Freden, og siden man ikke længere kan prygle Østerrigerne i Italien, synes man idetmindste at ville have den Fornøjelse at prygle dem i Paris; thi det skal flere Gange være kommet til nationale Slagsmaal mellem franske og tyske Arbeidere i Forstaden St. Antoine. Det heder ogsaa nu, at Armeen skal være utilfreds med Fredens Resultater.

— I Invalidernes Hotel i Paris døde for nylig Feltinden Angelica Dubhenin, der i 1792 blev optaget i det 42de Infanteri-Regiment og i flere Felttog udmærkede sig saa meget, at hun i Følgningen ved Gréco-Broen blev befordret til Sergeant. Ved Galvis Beleiring blev hun svært saaret og optaget i Invalidernes Hotel med Voitnants Rang. Her erholdt hun af Napoleon den Tredie Græblegionens Kors og St. Helena-Medaljen.

— „Indep. besg.“ melder fra Paris, at England har erklæret Frankrig sin Uredvillighed til at tiltræde Kongressen og Dermed kuppet formelig Beslag til en almindelig Usvæbning; Napoleons Indvigtelse er sandsynlig.

Italien. Fra Turin skreves den 14de Juli: Efterretningen om den afsluttede Fred har her frembragt den samme Virkning, som et tabt Slag vilde have gjort. Paa mange Aar har Turin ikke været saa oprørt, som i gaar og idag; overalt heerer man anføre de Ord af Keiser Napoleon, han i sin Krigsmanifest kundgjorde Østerrigerens Fordrivelse fra Italien, og nu bliver staaende paa halv Vej, uden at man kan danne sig en klar Ide om de Aarsager, der kunne have bevæget Keiseren til dette Skridt. Indholdet af den keiserlige Proklamation, som idag blev bekjendt gennem Telegrafen og allerede behandlet Piemont som et fra fremmede Aag ved franske Baader befriet Land, har krænket Nationalfølelsen meget. Piemonteserne have Bevidstheden om at have slaaet tappert og opbudt de største Anstrængelser for at gjøre Italien uafhængigt. Hvad nu Krigen Resultat end maa være, saa indrommer man Ingen, ikke engang de Franskes Keiser, Ret til at underurdere disse Anstrængelser. Trods denne Bevægelse er man her ikke utilkøielig til at gjøre Rede for de Vanfælgigheder, som Frankrig maatte have gaaet indde, hvis Krigen havde vedværet; kun havde man gjerne seet, at man havde kunnet kaste et Blik i de sande Aarsager, for ogsaa at vide, hvem der skulde tillægges Skylden for den halve Løsning af det italienske Spørgsmaal, af den i Villafranca indledede daarlige Fred. Over hele Italien herfter en stærk Sjæring, og i Florenz er der kommet til urolige Dyring. De paa Murene opslaaede Fredsdepescher bleve nedrevne, Monitore Toscanos Officin stormet, og de Exemplarer af Bladet, som vare færdige til Forsendelse, oprændte. Den følgende Dag, d. 13de Juli, udkom en Proklamation, mærketegnet af en af den provisoriske Regjerings Medlemmer, Hr. Buoncompagni, hvilken Proklamation formandede til Nøilighed og hvis Begyndelse lyder saaledes: „Efterretningen om Be-

givenessheder, som afbryde de skjønneste Forhaabninger, foraarstager en dyb og almindelig Smerte. Regjeringen deler Gders Følelser. Til Trods herfor maa vi ikke tabe Modet, men oppebie nærmere Efterretninger med Hensyn paa de meldte Kjendsgjerninger. Under de overvældende Forhold maa vi slutte vore Klæder tættere, for at vise vor Fasthed og bevise, at vi fortsene at være Borgere af et frit og uafhængigt Land. Saalænge vi bevare denne Fasthed, vil ikke alle Forhaabninger være tabte." Roligheden blev gjenoprettet, men Flden ulmer dog under Asken.

— Meget betegnende for det konstitutionelle Parti i Sardinien er en Artikel i sammes Organ, „Dpinone,“ der udtaler sig med den største Bitterhed over Frebssafflutningen. „Italien,“ slutter Artiklen, „har Intet vundet ved Freden og maa ulykkeligvis paany sætte sine Forhaabninger paa Krigen. Imidlertid vil det blive en Gjenstand for stadig Bekymring i Europa, at en Revolution uophørlig truer med at udbryde.

— En Korrespondent til „B. S.“ tror at kunne udtale en begrundet Tvivl om Istandbringelsen af det italienske Forbund, da saavel Paven som Kongen af Neapel bestemt have aflaaet deres Deltagelse deri. Det heber i Paris, at Kongen af Neapel har knyttet den Betingelse til sin Indtrædelse i det italienske Forbund, at det bliver indrømmet ham det virkelige Forsæde i samme, hvilket endnu er uafgjort, da Æresrådet kun er tilfagt Paven.

Rusland. Fra St. Petersburg skrives den 12te Juli: Det af den afdøde Guldfører af Isaakskirken, Manferand, projekterede Standbillede af Keiser Nikolaus I, er for nogle Dage siden færdigt. Statuen, der er støbt i Metal, fremstiller den afdøde Keiser i Gardemajorsform tilhøjt og hviler paa fire forskellige Lag af Granit, Marmor og Porphyr, hvilke udgjøre Fodstellet. Statuen selv maaler i lodret Høide omtrent 9 norske Alen. Standbilledets hele Høide udgjør 125 Alen, Granitaffatterne iberegnet. Den første Støbning af denne Figur, der lededes af Baron Skodi, mislykkedes 1858, idet den tunge Metalmasse odelagde Formen. Billedets kostende beløber sig til 750,000 Sølvrunder (500,000 Spd.).

— Naar Louis Napoleon, heber det her, nu pludselig slutter Fred, saa er den herværende Politiks Tilbageholdenhed og Forstgætighed med Hensyn paa de østerrigske Fristelser ligesaa rejsfærdiggjort, som den Tillid, man har sat i den franske Keisers Politik. Napoleon den Første tvang Europa til Venstreb ved sit Genis og sin Lykkes raae Villkaar; Napoleon den Tredie synes at opnaa sine Hensigter ved Overraffelser og mild Tvang.

Amerika. Fra Newyork berettes, at Liniesdandsren Blondin den 4de Juli er gaaet over Niagara paa en Linie og med en Sæl over Hovedet, for ikke at bringes ud af Ligevægt af det brusende Vandfald.

Paa Undertegnedes Forlag er udkommen:

Kortfattet Beskrivelse over Fyre og Dagmærker paa den norske Kyst. Udgivet af Direktøren for Fyr- og Mærkevesenet efter den Kongelige Norske Regjerings Marine-Departements Befaling. Pris i fift Bind: 16 Skill.

W. C. Fabritius.

Kunsten At temme vilde Hester

af den berømte Hestetemmer J. S. Carey. Oversat af Schröder paa Voll. Faas hos W. C. Fabritius i Christiania. Pris 12 $\frac{1}{2}$.

Ægte peruansk Guano i Sække paa omkring 160 $\frac{1}{2}$ til 3 Spd. 16 $\frac{1}{2}$ pr. 100 $\frac{1}{2}$.

Norsk Fiskeguano i Matter paa 250 $\frac{1}{2}$ til den af Direktionen ansatte Pris 2 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. 100 $\frac{1}{2}$.

Subvelsyrede Ben
Pulveriserede do.
Finknuste do.
Grovknuste do.

fra H. Mallings Benmølle til Fabrikpriser:
4—3—2 og 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$.

Chilifalpet til 5 Spd. pr. 100 $\frac{1}{2}$.

Subvelsyre i Glas paa ca. 200 $\frac{1}{2}$ sælges af Joh. P. Olsen, Skippergaden No. 4 i Christiania.

Norsk Fiske-Guano.

Et større Parti af norsk Fiske-Guano, der er hidkommen fra Vosoten, Hayes til Udsalg. Prisen en 2 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Centner i Sække paa 2 $\frac{1}{2}$ Centner. Emballagerne 20 $\frac{1}{2}$ extra. Man henvende sig til J. H. Frølich's Kontor, Kogens Gade No. 14.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{1}{2}$ Spd. Intet solgt.
Rug, 16 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$.
Byg, 11 $\frac{1}{2}$ a 14 $\frac{1}{2}$.
Havre 8 $\frac{1}{2}$ a 9 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Udenlandst

Rug østersøist 17 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 18 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 16 $\frac{1}{2}$.
Byg 2radigt 15 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$.
Erter 4 $\frac{1}{2}$ a 4 $\frac{3}{4}$ Spd.
Hvede 5 $\frac{1}{4}$ a 5 $\frac{1}{2}$ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Røsbnd. 4 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
Sild, stor Mid. 3 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 16 $\frac{1}{2}$.
Sild, stor Christ. 3 Spd. pr. Td.
Sild, smaa do. 13 $\frac{1}{2}$ pr. Td.
Storfet 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 1 Spd. pr. Døg.
Midbiset 3 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ pr. Døg.
Smaaset 2 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 3 $\frac{1}{2}$ pr. Døg.
Røstsker 6 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Følgebld til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.